

Opent uwen mond, eist van Mij vrijmoedig, op Mijn trouwverbond

K. van den Herik | secretaris

Door de herfstnevelen van zaterdag 17 oktober 2015 togen vele mannenbroeders uit alle windstreken van ons vaderland naar Lunteren. Om 11.00 uur opent ds. J.C. den Toom de landelijke Toogdag met psalmgezang, gebed en het lezen van Genesis 15.

Een bijzonder welkomstwoord is er voor de Mannenbond van de Christelijke Gereformeerde Kerk; de Bond van Mannenverenigingen van de Gereformeerde Gemeenten; de Ned. Hervormde Mannenbond op G.G.; de Hersteld Hervormde Vrouwenbond, vertegenwoordigers van kerkelijke geledingen en beide inleiders. Dhr. A.J. Doorn leest het schrijven aan Zijne Majesteit Koning Willem Alexander voor, om onze betrokkenheid met het koningshuis te verwoorden.

Oorsprong genadeverbond, ds. A.J. Britstra

De leer van het verbond is een typisch gereformeerd thema, voluit Bijbels en onopgeefbaar. De oorsprong ligt in de eeuwige Drieënige God uit Wie, door Wie en tot Wie alle dingen zijn. Hij, Die de onuitputtelijke Bron van alle goed is, heeft van eeuwigheid in Zijn welbehagen bepaald met Abraham het genadeverbond op te richten in patriarchale bedeling. Gods vrije gunst, Die eeuwig Hem bewoog. Daarin wortelt het genadeverbond, opgericht om gevallen zondaren daarin op te nemen. Vanuit Gen. 15 valt op hoe volstrekt soeverein God de Heere handelt. Achter het genadeverbond in de tijd ligt Gods heilsplan (verbond) tot verlossing van zondaren in Christus (vgl. Jes. 42:1; Math. 12:18). Duidelijk is sprake van een aanstelling van de Zoon tot Borg en Middelaar, de Gezalfde, om het werk der verlossing en verzoening te volbrengen, wat weer de rechtsgeldige grond van het genadeverbond is (vgl. Joh. 17:4; Ps. 40:4, 8; Hebr. 9:10). Ds. Wilhelmus à Brakel wijst in de Redelijke Godsdienst naar 1 Petr. 1:20 en schrijft verder: Het verbond der genade en onze verbondshandeling met God in Christus heeft zijn oorsprong en zijn grond op dit verbond der verlossing tussen God en Christus; hieruit vloeit in het begin midden en einde van des mensen zaligheid. Prof. Van der Schuit schrijft: Het verbond der verlossing is de grond van alle troost, blijdschap en verwondering in de Drieënige God. In het verbond der genade vinden wij de beloofde Christus, die aan een wederhorig kroost, aan een verloren zondaar wordt toegezegd en in de doop verzegeld. Mag u het meewonderen met de apostel Paulus: O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Ds. Britstra sluit de morgenbijeekoms af met psalmgezang en gebed.

Tweeërlei verbondskinderen, ds. A. Kos

Om 13.00 uur opent de voorzitter de middagbijeekoms met

gebed, psalmgezang en het lezen van Hand. 2:37-41. Over tweeërlei kinderen des verbonds is veel geschreven. Denk aan het lezenswaardige boekje van ds. I. Kievit, waaraan deze titel is ontleend. Tweeërlei verbondskinderen. Wij behoren tot dezelfde bondsgemeente, verkeren onder hetzelfde verbondsevangelie en verbondsbeloften; we dragen hetzelfde teken en zegel als heenwijzen naar een bevestiging van die verbondsbeloften. Toch verschillend. Dat zit niet in het verbond, maar in het verbondskind zelf. Of alleen uiterlijk, of ook van harte verbonden aan God. Dit heeft eeuwige gevolgen; of behouden of verloren. De Heere komt van Zijn kant met Zijn verbond. Hij zegt: 'Ik ben de HEERE, uw God.' Dat geldt ook de kinderen. Petrus zegt op de Pinksterdag: 'U komt de belofte toe en uw kinderen.' Petrus spreekt niet alleen tot de verslagenen van geest maar ook tot kinderen. De Heere maakt het tot kind van Zijn Koninkrijk: Gij zijt van Mij. Dat is onbegrijpelijk groot!

Het is onze schuld, van nature zoeken wij God niet. Maar wat is dan de zegen van de Heilige Doop?

Maar wordt dan iedere gedoopte zalig? Verbondsautomatisme gaat tegen Gods Woord in. De Schrift spreekt van tweeërlei kinderen des verbonds. Van mensen die geheiligd zijn en toch het bloed van Gods Zoon onrein achten (Hebr. 10: 29). Dat is ontzettend! Verbondskinderen staan onder hoogsparing, die we niet mogen wegredeneren. Het is onze schuld, van nature zoeken wij God niet. Maar wat is dan

de zegen van de Heilige Doop? Is het dan niet een hopeloze zaak! Er is één uitkomst en dat is vanuit de Verbondsgod zelf. Hij gaf Zijn Zoon die de straf voor de Zijnen betaalde én alle gehoorzaamheid voldeed. De Heilige Geest past dit toe. In de Heilige Doop wordt de Geest, Die het geloof werkt, toegezegd. Die belofte Gods ligt in Gods handen. Hij weet raad met uw vijandschap, u niet! Zie dan op Gods hand, leer daarop pleiten (ds. G. Boer). Er is geen verwachting van ons, onze kinderen, ons smeken, worstelen aan Gods genadetroon, maar van Hem omdat Hij zo vol van genade is. 'Maar op dezen zal Ik zien, op den arme en verslagene van geest, en die voor Mijn woord beeft.'

Ds. Den Toom bedankt beide inleiders voor hun bijzonder leerzame referaten, die elkaar aanvulden en bevestigden. Ds. Kos besluit de dag met gebed en psalmgezang. De voorzitter wenst iedereen wel thuis en goede voorbereidingen op de rustdag en bedankt iedereen voor zijn of haar betrokkenheid.

1. Beide referaten worden D.V. te zijner tijd opgenomen in het landelijk Kerkblad.